

عنوان مقاله:

بررسی کمی و کیفی پیشرفت شهر پیرانشهر در سال های 1335-1395

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی توسعه پایدار در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سلیمان احمدمرادی - دانشجوی دکتری معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکزی

محمدرضا نصیرسلامی - استادیار گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

در این پژوهش به بررسی و نقد توسعه فیزیکی شهر پیرانشهر در ادوار مختلف و تحلیل روند جهات گسترش شهر پیرانشهر می باشد. روش تحقیق در این پژوهش توصیفی - تحلیلی و اطلاعات مورد نیاز از طریق مطالعات کتابخانه ای جمع آوری شده است. شهر پیرانشهر ابتدا در طول راه های ارتباطی توسعه پیدا کرده است و در سال های اخیر دارای رشد خطی بوده است. این پست بیشتر به سمت غرب و جنوب غرب بوده است. در جریان این توسعه بعضی از روستاها به علت نزدیکی زیاد شهر عملاً جزء مناطق شهر پیرانشهر به حساب آمده و در داخل محدوده قانونی شهر نیز قرار گرفته اند. این آبادی ها هم از نظر شکل و ساختار فضایی و هم از نظر اشتغال ساکنین حالتی نیمه شهری - نیمه روستایی دارند. نتایج نشان می دهد که توسعه از روستاهای زرگتن شروع شده و با گذشت زمان بافت شهر به تدریج به سمت شرق تا حدودی به طرف غرب تا مرز اراضی با شیب تند ادامه داشته است.

کلمات کلیدی:

توسعه فیزیکی، توسعه شهری، بافت شهری، شهر پیرانشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774959>

